

2. Заїка Ю. О. Спадкове право в Україні: Становлення і розвиток: Монографія. - 2-вид. - К: КНТ, 2007. - 288с.
3. Інструкція «Про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами України» від 22.01.2012. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0282-12>.
4. Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику у справах про спадкування» № 7 від 30.05.2008. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/v0007700-08>.
5. Цивільний кодекс України зі змінами від 02.09.2014р. / [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/435-15>.
6. Шахрайчук І. А. Спадкове право України (Ретроспективний аналіз): Навч. посіб. - Д.: ДНУ, 2000. - 224 с.

Правова характеристика шлюбного договору

Кузьмич А.О., студент Житомирського відділення ННІЗН НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Полішко Н.Л.*

Договір - це взаємна угода, тому в ньому містяться окремі положення, умови, які визначають права та обов'язки сторін. Сукупність цих умов, погоджених між сторонами, становить зміст договору. Договір є укладеним, якщо сторони в належній формі досягли згоди з усіх істотних умов договору. Він може бути укладений у будь-якій формі, якщо вимоги щодо форми договору не встановлено законом.

Договір може бути змінено чи розірвано за згодою сторін або за рішенням суду на вимогу однієї зі сторін у разі істотного порушення договору другою стороною та в інших випадках, встановлених договором. Коли договір змінений або розірваний у зв'язку з істотним порушенням договору однією зі сторін, друга сторона може вимагати відшкодування збитків, завданих зміною або розірванням договору.

Шлюбний договір - це документ, який укладається у письмовій формі і нотаріально посвідчується між подружжям, а також особами, які подали заяву про реєстрацію шлюбу.

Шлюбний договір має суттєві особливості:

1) має комплексний характер і може одночасно включати умови, які складають зміст окремих видів договорів (умови щодо правового режиму їхнього майна, умови про надання взаємного утримання та умови, що стосуються утримання дитини);

2) предметом шлюбного договору може бути не наявне, а так зване майбутнє майно, тобто майно, що буде придбане сторонами в майбутньому, коли ймовірність його придбання не є абсолютною;

3) має особливий суб'єктний склад (шлюбний договір можуть укладати особи, які подали заяву про реєстрацію шлюбу до державного органу реєстрації актів цивільного стану, а також особи, які вже зареєстрували шлюб).

У зв'язку з цим шлюбний договір, укладений до реєстрації шлюбу, набуває чинності з моменту його реєстрації. Якщо шлюбний договір укладено після реєстрації шлюбу, він набирає чинності у день його нотаріального посвідчення.

Шлюбним договором регулюються лише майнові відносини подружжя, встановлюються їхні майнові права й обов'язки. Сторони у шлюбному договорі можуть визначити: а) правовий режим належного їм майна (ст. 97 СК України); б) порядок користування житлом (ст. 98 СК України); в) право на утримання (ст. 99 СК України). Крім цього, шлюбним договором можуть бути визначені майнові права та обов'язки подружжя як батьків. У разі закріплення в договорі умов щодо регулювання особистих немайнових відносин, він визнається недійсним.

Норми шлюбного договору не повинні суперечити нормам моралі та ставити подружжя у гірше становище, ніж запропоноване нормами законодавства. Шлюбний договір укладається тільки у письмовій формі і підлягає обов'язковому нотаріальному посвідченню. Якщо шлюбний договір укладається неповнолітньою особою до реєстрації шлюбу, необхідна письмова згода батьків (піклувальників) на укладення неповнолітнім шлюбного договору, посвідчена нотаріально. За бажанням сторін шлюбний договір може укладатись у присутності свідків, про що слід зробити відповідний запис у посвідчувальному написі.

Шлюбний договір складається не менше ніж у двох примірниках, один з яких залишається у справах державної нотаріальної контори чи приватного нотаріуса, а інші, що мають силу оригіналу, видаються сторонам. Усі примірники підписуються учасниками правочину. При посвідченні шлюбного договору нотаріус зобов'язаний роз'яснити сторонам зміст та значення поданого ними проєкту і перевірити, чи відповідає зміст посвідчувального правочину вимогам закону та дійсним намірам сторін. При посвідченні шлюбного договору нотаріус повинен з'ясувати, чи розуміють учасники договору значення своїх дій та наслідки їх здійснення. Сімейний Кодекс України не передбачає державної реєстрації шлюбного договору.

Шлюбний договір укладається на невизначений строк, а саме на строк існування шлюбу між подружжям. За необхідності внесення змін у договір відбувається лише за згодою сторін. Одностороння зміна умов шлюбного договору не допускається. Такий договір може бути змінений лише за час шлюбу. За умови взаємної згоди на відмову від шлюбного договору, подружжя має право звернутися із заявою до нотаріуса із заявою про відмову від шлюбного договору. У такому разі права та обов'язки, встановлені шлюбним договором, припиняються з моменту укладення шлюбного договору або в день подання нотаріусу відповідної заяви.

Шлюбний договір, як і інші подружні договори, в силу певних підстав може бути визнаний недійсним. У цьому випадку він не породжує виникнення прав та обов'язків, тобто тих правових наслідків, настання яких бажали для себе його учасники. Визнання договору недійсним анулює договір з моменту його укладення. Шлюбні контракти за кордоном мають свої особливості. Однією з ключових відмінностей є можливість регулювати шлюбним договором немайнові положення у деяких країнах.

Особливості господарських договорів про передачу майна у власність

Лайчук О.М., студент Житомирського відділення ННІЗН НАВС
Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Полишко Н.Л.*

З проголошення незалежності України пов'язується прогресивний розвиток українського суспільства, усіх сфер його життєдіяльності, зокрема сфери права. Становлення в Україні розвинутого громадянського суспільства та побудова суверенної, демократичної, правової, соціальної держави, яка повинна служити суспільству і людині, тісно пов'язані з розвитком приватного права, можливістю цивільно-правового забезпечення прав і свобод людини і громадянина.

Історичний досвід переконливо доводить надзвичайну роль таких цивільно-правових кодифікацій не тільки для розвитку громадянського суспільства в цілому. Цивільні кодекси виконують роль стабілізатора суспільства, економічної інтеграції та системоутворюючого елемента всієї правової